

Duhovna misel - 03. januar 2016

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Pozdravljena, Mati usmiljenja!

Tako se začenja starodavna himna, molitev, ki spontano prihaja iz srca vernikov: »Pozdravljena, Mati usmiljenja, Božja Mati in mati odpuščanja, Mati upanja in Mati milosti, Mati polna svetega Duhovega življenja. V teh nekaj besedah je povzetek vere rodov ljudi, ki zrejo na Devico in jo prosijo za posredovanje in tolažbo.

Zelo primerno je, da danes kličemo Devico Marijo kot **Mati usmiljenja**. Sveta vrata, ki smo jih odprli so vrata usmiljenja. Če gre skozi tista vrata, je pozvan, da se potopi v usmiljeno Očca, ki je ljubezen, s polnim zaupanjem in brez strahu. In bo lahko odhajal iz bazilike gotov, da bo imel ob sebi Marijo. Ona je Mati usmiljenja, ki je v svojem telesu rodila samo Obličje božjega usmiljenja, Jezusa, Kneza Emanuela, ki so ga vsa ljudstva pričakovala, Kneza miru. Ko je sin zaradi našega rešenja postal človek, nam je podaril svoj dar, ki je skupaj z nami romarica, da nas ne bi nikoli na poti našega življenja pustila samih, posebno ne v trenutkih negotovosti in bolečine.

Marija je Božja Mati, je mati Boga, ki odpušča. Zato moremo jo imenovati **Mati odpuščanja**. Beseda »odpuščanje«, ki jo moderna miselnost ne razume, kaže izviren sad krščanske vere. Kdor ne odpušča, še ni spoznal polnosti ljubezni. Samo tisti, ki zares odpuščajo, zmore dospeti do odpuščanja in pozabiti na prejeto žalitev. Marija, mati odpuščanja uči Cerkev, da odpuščanje podarjeno na Golgoti, ne pomeni odpuščanja. Odpuščanje Cerkve mora imeti isto razsežnost kot Jezusovo odpuščanje na križu in kot Marijino odpuščanje pod križem. Ni altitudo. Ko nam Marija podarja Jezusa, nam podarja odpuščanje, ki prenaša življenje, ki omogoča, da znova izpolnimo Božjo voljo in ki napolni našo resnično srečo.

Novoletno voščilo svetega očeta

Vsem voščim leto miru v milosti Gospoda, ki je bogat v usmiljenju

